

ГОМЕЛЬСКИ УНІВЕРСИТЭТ

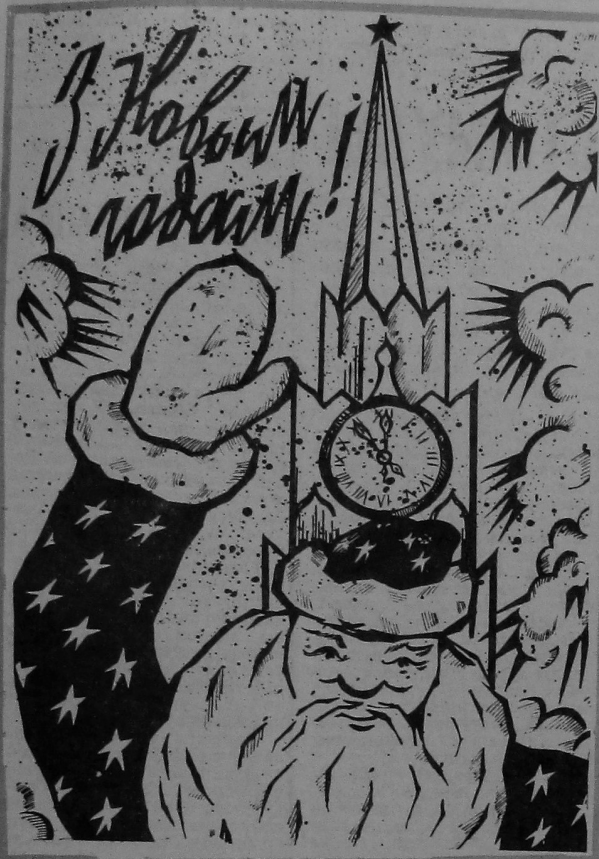
ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ
І ПРАФКОМАУ ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯР ЖАУНАГА УНІВЕРСИТЭТА

№ 36 (630)

Субота, 28 снежня 1985 г.

Газета заснавана ў верасні
1969 года. Выходзіць
раз у тыдзень

Цана 2 кап

Алексей НИКОЛАЕНКО,
студент 5-го курса исфила.

НОВОГОДНЕЕ

При луна искрится белый снег,
Днём местами капают капели.
Начала зима метелей бег
И колдует вот уже две недели.

В пыльных шапках ёлочки стоят
И хрустальны стройные березы,
На рябинах пламенем горят
Гроздьга снегириного мороза.

Под ледовым панцирем река,
А поля заснули крепко, сладко.
В небе молча дремлют облака,
Словно зачарованы загадкой.

Снегопаду рада детвора,
В баловстве стиробы разгребая.
И блаженна счастием душа
В Новый год подарки получая.

Сёння другі дзень працягае работу XXIII абласная партыйная канферэнцыя. Ад партыйнай арганізацыі нашага ўніверсітэта яе дэлегатамі з'яўляюцца рэктар ГДУ акадэмік АН БССР Б. В. Бокуць, студэнтка 2-га курса эка-

намічнага факультэта партгрупорг Г. К. Сяргель.

Прапануем увазе чытачоў выступленне Б. В. Бокуць, зместамае ва ўчарашнім нумары газеты «Гомельская праўда», матэрыялы якой былі прысвечаны партканферэнцыі.

НА МАГІСТРАЛЯХ ПАСКАРЭННЯ

Наука — нервная система нашей эпохи. Гэтая горкаўская формула не толькі вобразная, яна глыбока і дакладна адлюстроўвае рэчаіснасць.

Бадай, самае папулярнае зараз слова — паскарэнне. Асабліва арганічна ўпісана яно ў перадз'ездзкія дакументы партыі. У працэсе іх абмеркавання калектыву ўніверсітэта вызначыў сваёй стратэгіяй напрамкі сваёй далейшай работы, якія садзейнічалі б паскарэнню яе аддачы ў развіцці навукі і ў падрыхтоўцы высокакваліфікаваных спецыялістаў.

Цікавыя прашаюць выказацца на ямада. Назаву некаторыя з іх. На чэрвеньскай (1985 г.) нарадзе ў ЦК КПСС па пытаннях паскарэння навукова-тэхнічнага прагрэсу перад універсітэтай і інстытуцкай навукай пастаўлена няпростая задача:

павялічыць аб'ём навуковых даследаванняў у 2—2,5 раза. Адна з абавязковых умоў паспяховага вырашэння яе — умацаванне матэрыяльна-тэхнічнай базы вышэйшых навучальных устаноў, асабліва іх найноўшым навуковым і вучэбным абсталяваннем, вылічальнай і мікрапрацэсарнай тэхнікай.

Але, на жаль, гэтае пытанне пакуль яшчэ не вырашана. Пры павелічэнні аб'ёмаў навуковых даследаванняў у ВНУ маецца на ўвазе, вядома, і істотнае павышэнне іх эфектыўнасці, народнага спадарчай аддачы. Гэта значыць, што неабходна ўмацаваць творчы сувязі навуковых падраздзяленняў вышэйшых навучальных устаноў з галіновымі інстытутамі і непасрэдна з вытворчымі.

Формы такой садружнасці могуць быць розныя. Перш

НОВАЙ ПЯЦІГОДЦЫ— ПЛЁН НАШАЙ ПРАЦЫ

Дарагія таварышы!

Усяго толькі тры дні засталася да завяршэння 1985 года і адзначаць пяцігоддзі ў цэлым. Гэта быў важны этап у ажыццяўленні гістарычных рашэнняў XXVI з'езда КПСС па камуністычнаму будаўніцтву. Наша сацыялістычная Радзіма зрабіла прыкметны крок наперад у сваім сацыяльна-эканамічным развіцці, умацаванні абароназдольнасці, павышэнні дабрабыту саветскіх людзей.

У слаўны летаніе першай у свеце Краіны Саветаў адыходзячы год упісаны залатымі літарамі. Сёлета саветскі народ, яго Узброеныя Сілы, усё прагрэсіўнае чалавецтва адзначылі знамянальную дату — 40-годдзе Перамогі ў Вялікай Айчыннай вайне. Знамянальнымі падзеямі ў палітычным жыцці сталі краінавіцкі і кастрычніцкі Пленумы ЦК КПСС, на якіх выпрацаваны новы курс партыі

па эканамічнаму і сацыяльнаму пераўтварэнню СССР на бліжэйшы час і аддаленую перспектыву. Небывалы працоўны і палітычны ўздым у саветскіх людзей выклікалі вынесеныя на абмеркаванне камуністаў, усіх працоўных праекты новай рэдакцыі Праграмы КПСС, Статута КПСС з прапановамі змяненнямі. Асноўных напрамкаў эканамічнага і сацыяльнага развіцця СССР на 1986—1990 гады і на перыяд да 2000 года. У гэтых перадз'ездзкіх дакументах з усёй яскасцю і паўноўтай адлюстравалася эканамічная і палітычная стратэгія Камуністычнай партыі, яе вялікія клопаты аб саветскім чалавеку, захаванні і ўмацаванні міру на планеце.

З добрымі паказчыкамі завяршае бягучую пяцігодку і яе заключны год калектыву нашага ўніверсітэта. Многае зроблена па ўдасканалванню вышэйшай адукацыі і па

вышэнню якасці падрыхтоўкі маладых спецыялістаў, у правядзенні навукова-даследчых работ і ўкараненні іх вынікаў. Як заўсёды, па-ударнаму прапавалі студэнцкія атрады ГДУ, якія зноў сталі адным з пераможцаў абласнога і рэспубліканскага сацыялістычнага спаборніцтва.

З разуменнем сваіх задач, яшчэ больш адказных новадзям мы глядзім у будучыню. Цяпер прыкладаем усе свае намаганні для дастойнай сустрэчы чарговых XXVII з'езда КПСС і XXX з'езда Кампартыі Беларусі. Для нас няма большага гонару, чым сваёй самаададанай працай і выдатнай вучобай, актыўнай грамадскай дзейнасцю ўслаўляць любімую Айчыну, памнажаць яе лепшыя рэвалюцыйныя, баювыя і працоўныя традыцыі.

Сёння мы горача віншуем вас, дарагія таварышы, з надыходзячым 1986-м годам, які стане пачаткам новай, XII пяцігодкі. Жадаем Вам моцнага здароўя, асабліва пшчасця, вялікіх здзяйсненняў для далейшага росквіту Радзімы!

РЭКТАРАТ, ПАРТКОМ,
ПРАФКОМ, КАМІТЭТ
ЛКСМБ, ПРАФКОМ
СТУДЭНТАУ.

завода. За апошнія два гады ў ёй распрацаваны рад тэхналогій аднаўлення зношаных дэталей, якія дазваляюць істотна расшырыць пералік ухліямых дэфектаў і

ных устаноў: Мінскі, Гомельскі і Гродзенскі. Першы акрамя мясцовых, кур'яваў бы таксама Інстытут Віцебскай вобласці, другі — Мар'леўскай, а трэці — Брэсцкай. Краўніцтва гэтымі цэнтрамі трэба было б даручыць універсітэтам.

А якія перспектывы нашага ўніверсітэта? Яны цікавыя. Сярод яго новабудуемых — новы вучэбна-лабараторны корпус, на ўзвядзенне якога прафінансавана ўжо 350 тысяч рублёў. Інстытут геафізікі і геахіміі АН БССР выдзеліў нам 250 тысяч рублёў на пачатак будаўніцтва ва ўрочышчы «Чонкі» сейсмастанцыі.

У новым навучальным годзе ў нас з'явіцца новая спецыяльнасць: геафізічныя металы пошукі і разведкі месцанараджэнняў карысных выкапняў. На першы курс прыёмем 25 чалавек.

Нядаўна ў адпаведным інстанцыі мы накіравалі пісьмо з просьбай пачаць у краіне, у прыватнасці, і ў нашым універсітэце, падрыхтоўку кадрў па спецыяльнасці метралогія. Пакуль такая падрыхтоўка нідзе не вядзецца, а патрэба ў метралогах вялікая. Спадзяемся, што гэтая просьба будзе задаволеная.

Б. В. БОКУЦЬ,
рэктар Гомельскага
дзяржаўнага ўніверсітэта,
акадэмік АН БССР, лаўрэат
Дзяржаўнай прэміі СССР.

за ўсё гэта, вядома, работа па гаспадарках. У нас добра зарэкандавалі сябе і часовыя навукова-вытворчыя лабараторыі на грамадскіх пачатках. Яны ствараюцца для вырашэння актуальных для канкрэтнага прадпрыемства праблем і ўкаранення дасягненняў навукі ў вытворчасць, а аб'ядноўваюць навукова-педагагічных супрацоўнікаў універсітэта і інжынерна-тэхнічны персанал, асобных рабочых-наватараў прадпрыемства.

Адна з такіх лабараторыяў — фізікі і тэхналогіі аднаўлення зношаных паверхняў дэталей машын — створана на базе кафедры фізікі цвёрдага цела ўніверсітэта і Гомельскага матарарамонтнага

павысіць надзейнасць адноўленай тэхнікі. Зараз гэтыя тэхналогіі ўкараняюцца на рамонтных прадпрыемствах. А навукова-вытворчая лабараторыя «Фатоніка», створаная ўніверсітэтам у садружнасці з адным з Рэчыцкіх заводаў, дазволіла распрацаваць і падрыхтаваць да серыйнай вытворчасці рад устаноў для кантролю тэхналагічных аперацый і якасці вырабаў.

Сувязі з вытворчасцю мы завязваем і па больш «шырокай магістралі» — праз дагаворы садружнасці. Яны заключаны з пяццю прамісловымі прадпрыемствамі Гомеля.

Асноўная задача ўніверсітэта — падрыхтоўка высокакваліфікаваных спецыялістаў. Каб гэтая падрыхтоўка была больш эфектыўнай, было 6 мэтазгодна стварыць у Беларусі тры рэгіянальныя цэнтры вышэйшых навучаль-

ЛІТАРАТУРНАЯ старонка

Віктар ЯРАЦ

РАССТАЙНЫ СНЕГ

Сняжынка на губах расстане
і хітра зорка падміргне.
Маўчанне вуліцай расстання
ідзе між намі, быццам снег.
А ён — не злосны,
не калючы
і нешта хоча сказаць,
але ў вачах тваіх бязгучна
расце маёй віной дала.
Яна сарвецца мне ў далоні
і адцяе яна агнём,
каб потым поглядам
замглілым
дзяліўся з ветрам
ноччу
і днём.

Расстайны снег над кожнай
вулкай,
над кожным шляхам, як дакор.
І стыне неба ў пацалужках
халодных і бліскучых зор...
Сняжынка на губах расстане
і золка зорка падміргне.
Маўчанне музыкай расстання
над намі кружыць, нібы снег.

Алена ШЭВЕЛЕВА,

студэнтка 2-га курса гістфіла

Пялёсткі асыпаюцца
з цюльпанаў...
Мне ў падарунак іх нядаўна
прывясці.
Яны тады з расінкамі былі,
У якіх пераліваюць светлы
ранак.

Здалося, я сустрэлася
з дзяціствам,
Тады ўсё для мяне было
іскрыстым
І неба без хмурынкі чыстым,
Крынічка ў лузе вузенькай,
празрыстай.

І стаць дарослаю хутчэй
хацела,
А ў снах кудысь высока
я ляцела.
І ў расінцы на цюльпане
шасцікрылым
І цэлы свет, здаецца,
умясціла.

Але чаму, скажыце, гэтак
рана
Пялёсткі асыпаюцца
з цюльпанаў?

ПАРОДЫ

Пацеркі шкляновыя,
Кроплі каларовыя,
Пафарбу губы я,
Падвяду і бровы я.
«Пацерчын заклён»
Д. ПАУЛІКАВА
А. НЕНАДАВЕЦ.

ПАЦЕРЧЫНА ПАЭТЭСА

Адзяваю плацце я,
Апранаю кофту я
Хоць не вельмі новая,
Але шчэ «хіповыя».
А на шыю пацеркі,
Кропелькі кідаю,
Галаву ж я хусткаю
Цёплай пакрываю.
Пафарбу губы я,
Падвяду і бровы я.
Вось якая цацачка —
Паэтэса новая.
Пра адныя пацеркі
Вершыкі напісала,
А пра ўсё ўбранне
І паэмы мала.
А прыйшлі марозы,
Калі ўсё дубее,
Апранацца цёпла трэба,
— Выйдзе зпацяя!

Эдуард ВАЛЮШЭНКА,
студэнт 6-га курса завочнага
факультэта.

Беларусь мая — родная
маці —
Як цябе для дзяцей зберагчы,
Як за мір мне на свеце
змагацца,
Чым, радзіма, табе памагчы?
Хай крылата лятуць
над планетай,
Словы міру з маёй стараны.

Хай квітнеюць народы
і кветкі
Без жахлівых малюнкаў
вайна.

Людміла ШАУЧЭНКА,
выпускніца ГДУ 1985 года.

Уладзіміру КАРАТКЕВІЧУ.
З сэрца не вырваць Радзіму —
адзіную песню маю.
З ёй я не загіну —
дыхаю ёй, жыву.

З ёй — у дажджах
і світанках,
у спевах гоніх бяроз.
Лісце, як шэпт-кальханка,
ад якой не самотны лёс.
Ледзь чутна шчаку кранае
роха мурожных лугоў.
След свой на век пакідаю
у свеце любові і сяброў.

Таццяна ЕРМАКОВІЧ,
студэнтка 6-га курса
завочнага факультэта.
Ты скажаў — я ад шчасця
бігу,

Усё далей ад цябе
аддаляюся,
З неба зоркі лаўлю
на імгненным ляту,
Недаверу твайму
ўсміхаюся.
Не ад шчасця — да шчасця
і мкнуса.
У зорным вальсе мару
кружыць.
Як раней, зноў табе
я ўсміхнуся:
Шлях да шчасця праз зоркі
ляжыць.

ПРАДСТАЎЛЯЕ НОВАЯ ІМЁНЫ КЛУБ „Верас“

Духоўнае багацце чалавека, яго маральнае аблічча вызначаюцца і развіваюцца ў працэсе эстэтычнага ўспрыняцця і асэнсавання свету. Шматграннасць і багацце гістарычнай спадчыны культуры народаў, прыгажосць акаляючай нас прыроды патрабуюць ад кожнага найбольшага напружання сіл у пазнанні, творчай ініцыятывы, перасэнсавання і ўвасаблення гэтага бяспечнага дару ў новыя формы мастацкага выражэння. Менавіта пытанні выхавання творчай, эстэтычна развітай асобы, арганізацыі мерапрыемстваў па вывучэнню духоўнай спадчыны паіярэдніх пакаленняў вырашваюць літаратурныя клубы сістэмы маральна-эстэтычнага выхавання. Мне хоцацца пазнаёміць чытачоў з работай аднаго з такіх клубаў, а дакладней, аднаго з аддзяленняў літаратурнага клуба «Верас».

Наглядзячы на сваю маладосць (клуб утварыўся ў маі бягучага года), у ім ужо праведзена шмат цікавых і значных мерапрыемстваў. А аддзяленне самадзейных паэтаў, гаворка аб якім пойдзе ніжэй, было адкрыта два месяцы назад. Яно ставіць сваёй мэтай аб'яднанне творчай думкі пачынаючых паэтаў — студэнтаў ГДУ, развіццё іх ініцыятывы, іх мастацкае ўдасканаленне.

Сёння, адкрываючы рубрыку «Літаратурны клуб «Верас» у шматтыражнай газеце, мы знаёмім чытачоў з некаторымі яго членамі, іх пазыяй.
Адным з ініцыятараў і актыўных удзельнікаў клуба з'яўляецца студэнт 2-га курса біялагічнага факультэта Васіль Плашкоў. Як ён успамінае, вершы пачаў пісаць у 16 гадоў. Ужо першы яго верш, на мой погляд, гаворыць аб высокай чалавечай годнасці, ён здзіўляе вобразнасцю і канкрэтнасцю мастацкага выражэння, лірычнасцю і глыбокім зместам.

Дождь... Дождь...
Каплі на стекле —
Точь в точь
Как слёзы на щеке...
Не вытирайте их!
Листья... Листья...
С березы повислой
Мокры
Падают листья,
Не убирайте их!
Подождите,
Как-нибудь потом,
Вы же видите:
Двое под одним зонтом.
Не мешайте им!

На пытанне, што паслужыла штуршок да напісання першага верша, што прымусіла ўзяць у рукі пяро, Васіль адказаць не можа. Ён лічыць, што ўсё адбылося само сабой, быццам здарыцца гэта

і павінна было. А падстава — гэта карціна, аб якой ён раскавае ў вершы: два чалавекі, нягледзячы на надвор'е, адчуваюць сябе шчаслівымі. І, чытаючы яго вершы, становіцца зразумелым іх вытокі — абстрактнае ўспрыманне свету аўтарам, глыбокае пацудзі добра, пратэст супраць зла і несправядлівасці. Сіллы для сваёй творчасці, багатай і шматграннай, Васіль чэрпае з глыбіні чыстых чалавечых адносін. У многім яму дапамагае і літаратура — ніколі юнак не расстаецца з томікам С. Ясеніна, і не выпадкова яго пазыяй як паэта выражана наступным вершам:

Здравствуй, лирика,
Здравствуй,
У меня, знаешь, куча дел.
Обижаетесь ты
напрасно,
Что давно я с тобой
не сидел.
Я б другие дела забросил,
Все писал бы, не зная сна.
Но и в сердце приходит
осень,
Чтобы ярче была весна.
Дай отогреть мне душу
Улучей своего огня.
Ты мне спой, а я буду
слушать,
А потом ты услышишь
меня.

З цягам часу вершы В. Плашкова напачаўліся новаым зместам, адточвалася іх мастацкая выразнасць. У іх Васіль звяртаецца да тэмы кахання і ўзаемаадносін паміж людзьмі, значасці жыцця чалавека, шукае адказы на ўзнікаючыя пытанні, спрачаецца, выказвае набабелае.

Адной з важных тэм у сваіх вершах В. Плашкоў лічыць тэму вялікай гісторыі нашага народа. Адзін з такіх вершаў, прысвечаных 40-годдзю Вялікай Перамогі, выносіцца на суд чытачоў:

Отстояли в грозных
двадцатых
Революцию наши деды...
В сорок пятом — отцы
солдаты
Пронесли знамена Победы.
Они от фашистской злов:
Спасли нашей Родины
ширь
И швырнули на свалку
истории
Коричнево-серую гниль.
За небом чистым над
миром
Мы следим в миллионы
глаз.
Солдаты в победных
мундирах,
Будьте уверены в нас!

Цяпер В. Плашкоў узначалывае аддзяленне самадзейных паэтаў. Яго творчыя планы? Пісаць больш і лепш. І яшчэ ёсць у яго задума

стварыць цыкл вершаў пад агульнай назвай «Краіна, у якой я жыву».

Прапануем вашай увазе яшчэ некалькі вершаў Васіля Плашкова.

В мартовский холод
злянут
Нежные детские руки,
Но мальчик пускает
кораблик
На зло отшумевшей
вьюге.

Мы все в городах и селах
Когда-то такими же были:
Дурачились в играх
веселых,

И наши кораблики плыли!
Дальнее время «шипше»,
Слез и соседских вишен...
Я вырос из тех штанишек

Стал мыслью и ростом
выше.

Но на такую картинку
Глаза моя хмуро
глядят:

За окном здоровенный
детина
Гоняет гурьбу ребят.
Пороку, и нас гоняли,
Стараясь учить хорошему.
Да часто не замечали,
Что топчут ростки
проросшие

Вопросов и любопытства
К этой кипучей жизни.
И становилась пыткой
Опека каких-то слизней.
Мне тоже не раз
встречался

Человек из такой оравы,
Который всегда ругался,
Был хуже любой отравы,
Когда, распростершись
с книгами

(такие в лесу акварели!),
Я опрометью
с мальчишками

Носился в конце апреля.
«Ты опять все дела
забросил!» —

Он тогда на меня кричал,
Говорил, что я нехороший
И родителями страдал.
Я стоял нараспашку,
мялся...

И смотрел на свои
шнурки.
Теплый день надо мной
смеялся,

Убегал, не подав руки.
Утром я сыпал крошки
Голубам — пусть едят.
А на сеничке наша кошка
Лизала своих котят.
Котята так жалобно
пискали,

Когда оставались одни...
Мне стали такими
близкими

Те золотые дни.

Я влюбился!
Таких ослепительных,
Таких сияющих глаз,
Таких добрых и
важунительных
Я не видел еще ни разу.
Даются лишь сердцу
чистому

Горячему и большому
Такие глаза лучистые
И никому другому.
Я влюбился!
Пускай безнадежно
Далека моих снов звезда,
Любить без ответа можно,
Жить без любви —
никогда.

Прапануем вашай увазе яшчэ адно знаёмства з членам аддзялення самадзейных паэтаў студэнткай біялагічнага факультэта Наталіяй Панцялеевай. Сваю свядомую творчасць дзяўчына адносіць да перыяду вучобы ва ўніверсітэце, аднак першыя спробы яра былі яшчэ ў 1982 годзе. Найбольш шырока ў яе верхах раскрываецца лірычная тэма кахання, чысціні і бескарыслівасці адносін паміж людзьмі.

Аднак сталасці і мастацкай выразнасці Наталія дасягае часцей у верхах, прысвечаных ўзаемаадносинам паміж людзьмі і жывёламі, апісанню прыгажосці прыроды роднага краю.

Вот и выпал первый снег:
Чистый, белый, нежный.
Не нарушу красоту —
Волшебство, надежду.
Лучше молча постою,
Улыбаясь чуду,
И от этого добрей
И душевней буду.

Больш шырока пазнаёміцца з творчасцю В. Плашкова, Н. Панцялеевай і іншых членаў клуба «Верас» студэнты ГДУ могуць на творчых вечарах аддзялення самадзейных паэтаў. Яго дзверы адчынены для ўсіх тых, хто жадае прыняць удзел у рабоце аддзялення, захоча пазнаёміць слухачоў народнага ўніверсітэта маральна-эстэтычнага выхавання са сваімі вершамі. Рэгулярна з творчасцю членаў клуба «Верас» будзе знаёміць чытачоў і шматтыражная газета «Гомельскі ўніверсітэт».

Учора ў Інтэрнаце № 4 на Балатаве ва ўрачыстай абстаноўцы была адкрыта літаратурная гасціна. Члены клуба «Верас» падрыхтавалі да яе адкрыцця вечар «Сустрэча сяброў», які прысвачаўся гадавіне з дня ўтварэння Беларускай ССР.

Сяргей ЯРМАК,
старшыня калектыву
слухачоў народнага
ўніверсітэта маральна-
эстэтычнага выхавання,
студэнт біяфака, слухач
аддзялення журналістыкі
ФГП.

Для кожнага чалавека дзень нараджэння — дата хвалючая, асабліва. З вышні пражытага азіраешся на пройдзены шлях, ацэньваеш зробленае, яшчэ з большай патрабавальнасцю да сябе глядзіш у будучыню.

Дзень нараджэння прыпадае і на будні і на святы. Але заўсёды ён удвая святочны для дацэнта кафедры палітэканоміі В. П. Галеева. Нарадзіўся ён 1-га студзеня, калі пачынаецца адлік кожнаму новаму году. Гэты дзень асабліва змянальнага стане для Віктара Пятровіча цяпер яму споўніцца 50 гадоў.

Ужо далёка адышло дзяцтва. Праходзіла яно ў сялянскай сям'і на Магілёўшчыне. Было азмочана заклатай вайной, якая зрабіла яго, як і многія тысячы аднагодкаў, не па часу сталымі, заклапочанымі, прапалюбівым, навучыла цаніць кавалак хлеба. Не выпадкова ўжо са школьных гадоў Віктар цягнуўся да хлебаробскай працы. Гэта ў значнай ступені і вызначыла яго будучую прафесію. Юнак вырашыў стаць вучоным аграномам-эканамістам.

Вучыўся ў Маскоўскай сельскагаспадарчай акадэміі імя К. А. Цімразева. З дыпломам аб вышэйшай адукацыі В. П. Галееў быў накіраваны на працу ў саўгас «Жгунскі» Добрушскага раёна. Тут працаваў эканамістам, галоўным эканамістам і намеснікам дырэктара гаспадарні. Але вялікая цяга да паглыблення ведаў зноў прывяла Віктара Пятровіча ў Маскоўскую сельгасакадэмію. Ён стаў яе аспірантам. Тут жа ўступіў у члены КПСС. У снежні 1968 года паспяхова абараніў дысертцыю на атрымманне вучонай ступені кандыдата эканамічных навук.

У нашым універсітэце на кафедры палітэканоміі Віктар Пятровіч працуе семнаццаты год. Тут прайшоў шлях ад асістэнта да дацэнта. Яго прау належыць звыш 20 друкаваных работ.

Віктар Пятровіч увесь час удзельнічае ў палітыка-выхаваўчай рабоце студэнтаў і працоўных. Ён выбіраўся партгрупоргам кафедры палітэканоміі, а цяпер з'яўляецца арганізатарам лекцыйнай прапаганды, членам навукова-метадычнага савета па прапагандзе эканамічных ведаў абласной арганізацыі таварыства «Веды». Штогод у працоўных калектывах горада і вобласці ён чытае не менш 50—60 лекцыяў. Цяпер актыўна прапагандуе перад'ездзкія партыйныя матэрыялы.

В. П. Галееў поўны сіл і творчых здольнасцей. Віншуючы яго з 50-гадовай юбілеем, калектыв нашай кафедры ўпэўнены, што і далей ён будзе працаваць творча, з поўнай аддачай ведаў.

У. БОНДАРАУ,
загадчык кафедры палітэканоміі, дацэнт,
А. ОКРУТ,
партгрупорг кафедры, кандыдат эканамічных навук.

У НАВАГОДНІ

Упрыгожванне навагодняй кватэры — справа творчая. Калі няма навагодняй ёлкі, можна ўзяць хвойныя галінкі, якія пры мінімальнай фантазіі зрабюць кватэру не менш прыгожай, чым прысут-

хвойнымі галінкамі. Упрыгожце іх, падвешваючы на розных узроўнях яркія шары, бліскучую мішуру. Цацанькі многа на павяйна быць. У невялікім пакоі такую кампазіцыю можна паставіць туды,

ВЕЧАР

насць цэлага дрэва. Іх неабходна падрэзаць вожом наўскасяк на два сантыметры і паставіць у вазу з вадою. Для навагодніх кампазіцый вам спатрэбяцца шышкі розных форм, грыбы-трутавікі, мудрагелістыя карэні і галінкі, разнастайныя ёлачныя цацкі, мішура, свечкі.

На навагодні стол пастаўце высокую вялікую вазу з

дзе вы звычайна ставіце ёлку.

Падвясныя аражыроўні — гірляндны галінкак — можна звязаць з лютрай або прымацаваць да кніжных паліц. Вялікія шары або гронкі дробных шарыкаў будучы, зешваючыся з галінкак, адлюструюць святло, і вам не спатрэбяцца ёлачныя лампачкі.

КАЛІ КРЫХУ ПАФАНТАЗІРАВАЦЬ...

Шмат творчасці і фантазіі праўляюць студэнты бяфакі, калі рыхтуюцца да факкультэцкага конкурсу навагодніх ёлачных букетаў і кампазіцый. Сёлета, як і ў папярэднія гады, праводзіўся такі конкурс. Мы змяшчаем на старонках нашай газеты адмыккі навагодніх букетаў, якія прызнаны пераможцамі (зверху ўніз).

«Навагодняя агні» — так назвалі свой букет студэнты пр. Б-32 С. Нікалаева і Т. Якушэвіч. Яму прысуджана першае месца.

Букет «Лясная казка», які заняў другое месца, прадставіў на конкурс літаратурны

клуб «Верас».

Удзельніца конкурсу Святлава Нікалаева прыклала шмат старання і выдумкі пры састаўленні навагодніх букетаў. Яшчэ адна яе работа — «Зімовае цішмя» стала трэцім «прызерам» конкурсу.

Зробім заўвагу, што ў шэра-белым адлюстраванні букеты-пераможцы выглядаюць не так маляўніча і прыгожа, як у сапраўднасці.

Спадзяемся, што такія ж арыгінальныя, прыгожыя, а можа і яшчэ больш дасканалыя навагоднія букеты, вы зможаце зрабіць да свята і ў сябе дома.

Фота Н. Кір'янавай.

Дзе ж ты, дзядуля Мароз?

Фотазцію Н. Кір'янавай.

НАБУДЗЬЦЕ НА НОВЫ ГОД

Кніжны магазін № 19 па вуліцы Савецкай, 106 прапагануе пакунікам набывць наступныя календары на 1986 год, чарговыя выпускі альманахаў.

Настольны календар на 1986 год. — М. Палітвыдат, 1985.

У ім абазначаны змянальныя і памятных даты, усенародныя святы, даюцца даведкі, розныя парады і г. д.
Календар «Спорт» 1986 г. — М. Палітвыдат, 1985.

Ён расказвае аб змянальных

ных падзеях спорту, аб вядомых спартсменах, спартыўных дасягненнях і г. д.

Паліўнічыя прасторы. Альманах. Выпуск 41. — М., Фізкультура і спорт, 1984.

У альманаху прадстаўлены раздзелы: чалавек і прырода, на прасторах радзімы, без стрэльбы, маладому паляўнічму, паляўнічы-бібліяфіл і інш.

Вечер вандроўнікаў. Альманах. Выпуск 19. — М., Фізкультура і спорт, 1984.

НАВАГОДНЯ СМЯШЫНКА

СЁННЯ—БАЛЬ-МАСКАРАД

(З запрашальнага білета)

У праграме:

Мультифільмы, лекцыя па ліквідацыі камп'ютэрнай неписьменнасці, спяваючыя фізікі, танцы мінулых гадоў, смехатворчасць маладых і пажылых сатыраў і г. д.

Чакаюцца:
Дзед Мароз і Снягуратка, А. Іваноў, Астап Бендэр, Міхал Жванецкі і маёр Томін.

У антракте:
Панегрыкі, дыфрамбы і фіміям (у адведзеным для гэтага месцы).

Аб'явы:

Праводзіцца бясплатна падліска на манатрафіі вядучых вучоных ГДУ (дастаўка на дом гарантаецца).

Аркестр і буфет працуюць як гадыны. Увесь вечар у буфене засядаюць актывісты таварыства цвярозасці!

У САСТАВЕ ЗБОРНАЙ

У Гомелі адбыліся асабістыя спаборніцтвы Белсавета ДФСТ прафсаюзаў па вольнай барацьбе сярод юнакоў. Паспяхова выступілі на іх выхаванцы ДЮСШ пры спартклубе нашага ўніверсітэта. Пераможцамі ў сваіх вагавых катэгорыях сталі В. Галынскі (трэнер А. Хатылёў) і М. Міхасёў (трэнер В. Дражылаў). Яны ўключаны ў састаў зборнай каманды рэспублікі і прымуць удзел у першынстве СССР.

Чацвёртыя месцы на турніры юных асілкаў занялі У. Фрадзін, С. Дражылаў, А. Балыш.

Рэдактар Ул. БАЛОГА.